

OBSAH:

- Vianoce
- Ženská konferencia
- Oznamy
- Reformácia cirkvi a reformácia teba
- Jedinečnosť Spasiteľa
- Bud'te milosrdní
- Vianoce v Barcelone
- Blahoželáme jubilantom
- Ja som to, nebojte sa
- Detský kútik
- Modlitebný kalendár
- Rozpis bohoslužieb

VIANOCE

Vianoce, čarovné slovo a zvláštny čas... Akoby sa svet ponáral do radosti, lásky, ohľaduplnosti. Naozaj je to naplnený čas z nebies darovaného pokoja? Pokiaľ sme ľuďom dobrej vôle, tak áno. „*A na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.*“

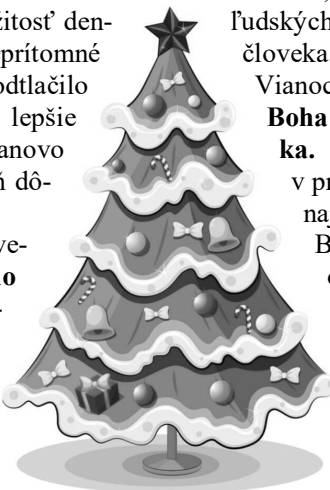
Čo sú to Vianoce? Na jednej strane za Vianoce označujeme kresťanské sviatky na pamiatku narodenia Ježiša Krista, na strane druhej Vianoce sú dávnymi pohanskými slávnosťami návratu Slnka a tým aj predlžovania sa denného svetla. Deje sa to po zimnom slnovrate. Slnko začalo víťaziť a s ním svetlo nad tmou. To bol dôvod k vianočným slávnostiam medzi pohanmi. Títo naši predkovia si možno viac uvedomovali dôležitosť denného svetla ako my v dnešnej dobe. Všadeprítomné umelé osvetlenie, na ktoré sme si zvykli, odtlačilo dôležitosť denného svetla nabok. Asi tak lepšie porozumieme radosti ľudu, ktorý sa tešil s nanovo pribúdajúceho svetla. Návrat Slnka bol preň dôvodom k slávnostiam.

Na základe Božieho Slova si môžeme uvedomovať, že v **Ježišovi Kristovi prišlo do sveta Svetlo**. Nie slnečné, ale oveľa jasnejšie, dôležitejšie. Kým slnečné svetlo poskytuje dôležitosť iba pre telesný a duševný život, v Pánovi Ježišovi Kristovi má kresťanský svet Svetlo aj pre duchovný a večný život. Nepoznáme presný dátum narodenia Božieho Syna. Preto sa čas pohanských slávností oslavujúcich víťaziace Slnko stal časom pripomínajúcim aj hlbší význam svetla. A to víťaziaceho Svetla daného svetu v narodenom Synovi Božom, Ježišovi Kristovi.

V Pánovi Ježišovi Kristovi máme Svetlo večného života v spoločenstve s našim Nebeským Otcom. V Božom slove v evanjeliu podľa Jána čítame: „*To svetlo svieta v tme, ale tma Ho nepohltila.*“ **Ján 1, 5.** I sám o sebe náš Pán povedal: „*Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje,*

nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života.“ **Ján 8, 12.** Stvorené nebeské telesá Slnko i Mesiac sa Mu svojim svetlom môžu klaňať a k tej úcte k Pánu Bohu povolávať aj národy sveta.

Je čas, keď Slnko na oblohe víťazí, ale aj prehráva. Príde letný slnovrat a víťazí tma. Ale „*Ježiš Kristus ten istý včera i dnes i naveky.*“ **Židom 13, 8** ostáva natrvalo Víťazom. Tma už nemá moci nad Ním a nikdy Ho nepohlí! A preto nám Vianoce poukazujú na zrod toho večného Slnka, na dotyk Neba a Zeme v narodenom dieťatku v Betleheme, ktorým je Boží Syn. Jeho lúče prenikajú temnotou, vstupujú do príbytkov a najmä smerujú do ľudských srdc. To všetko je darom od Pána Boha pre človeka. Ničím si to človek nezaslúžil. Preto sú Vianoce spojené aj so slovom dar. **Dar od Pána Boha darovaný pre záchranu hriešneho človeka.** Pri kresťanských Vianociach musí byť v prvom rade sústredená naša pozornosť na ten najdôležitejší dar, ktorým je pre nás narodený Boží Syn. Tento dar nesmie ostať v tieni ostatných darov, ktoré si ľudia, pohnutí Božou štedrosťou, na Vianoce vzájomne venujú.

Aj vianočný stromček nám symbolicky ukazuje na Božiu štedrosť, keď sme v Božom Synovi navrátení k stromu života, ku ktorému prví ľudia na svete stratili prístup pre svoj úpadok do hriechu.

Dar z nebies daný nám hriešnym ponúka novú cestu spásy a večného života. Či budeme za to spolu s anjelmi volať „*Sláva na výsostiach Bohu!*“? A či to spôsobí prebúdzanie sa dobrej vôle v nás? Boží pokoj nebude prítomný tam, kde nieto dobrej vôle. Nech sú Vianoce pre nás časom vzácnej Božej milosti, ktorú s vďačným srdcom prijmem.

Ženská konferencia

Vrátíme sa teraz na chvíľu trochu v čase a presunieme sa späť o 3 mesiace. Písal sa 14. a 15. september 2023 (štvrtok a piatok). V *Herľanoch sa konala seniorátna ženská konferencia*, ktorej sme sa zúčastnili aj my, ženy z nášho cirkevného zboru. Na takýchto konferenciách a udalostiach im podobných je krásne, že je postarané o celého človeka – o ducha, dušu aj telo.

Témou tohtoročnej seniorátnej ženskej konferencie bol **Smútok ako liek**. V prvý večer, po príchode, ubytovaní a chutnej večeri, zavítal medzi ženy brat senior Samuel Linkesch a spolu s ním sme sa zamýšľali nad tematickým biblickým textom. Išlo o jedno z blahoslavenstiev z evanjelia podľa Matúša 5,4: „*Blahoslavení žalostiaci, lebo oni potešenia dôjdu.*“. V tomto verši nachádzame zaslúbenie, že aj keď sme teraz tu na zemi smutní, dôjdeme potešenia vo večnosti. No premýšľali sme nad tým, že aj ak by sa tento verš skladal len z jeho prvej časti, teda „*Blahoslavení žalostiaci*“, tak už to stačí. **Aj keď sme smutní, sme požehnaní a môžeme sa radosť v Pánovi Ježišovi**. Po tomto zamyslení brata seniora mala prednášku sestra fárarka Denisa Kuruc Vargová z cirkevného zboru Pozdišovce o smútku, ako z psychologického, tak aj z toho biblického pohľadu (napr. o tom, kde v Biblii čítame o smútku). Po tomto spoločnom čase pri Božom slove bol priestor na rozhovory. Niektoré z nás mali zaujímavý program na konferencii aj počas noci, keď sme sa večer dozvedeli, že slávny **herľiansky gejzír** bude striekať o 4:30 ráno. No nevyužili to :). Tak sme sa my - Evka Lišková, Marienka Harčarová a ja - dohodli, nastavili si budíky a o 4:30 ráno sa vybrali von pred ubytovňu a čakali na gejzír. Síce sme čakali hodinu a pol, ale spoločný nočný čas sme si užili a hlavne sme sa dočkali. Ráno potom bolo trochu náročné, ale stálo to za to. Po raňajkách nás znova čakal spoločný program, v rámci ktorého Ľudka Bišová hovorila o smútku a o jej práci psychologičky v neziskovej organizácii **Svetielko pomoci**, ktoré nám aj predstavila riaditeľka tejto organizácie Mirka Hunčíková. Táto nezisková organizácia poskytuje starostlivosť onkologickým detským pacientom. Nielen zamestnanci v tejto neziskovej organizácii, ale aj samotní pacienti a ich rodiny prežívajú v týchto ich zdravotných situáciách smútok a potrebujú aj psychologickú pomoc a slová nádeje.

Verím, že tento čas na konferencii bol obohacujúci pre náš duchovný život, ale tiež v stretnutiach so známymi priateľkami, pri rozhovoroch a dobrom jedle.

Lenka Brozmanová

- ♦ Milí bratia a sestry, toto je už tradičný oznam, respektíve prosba, aby ste uhradili **cirkevný príspevok vo výške 30,- eur** na člena cirkevného zboru, ak ste na to počas roka 2023 zabudli.
- ♦ V januári tohto roku budeme mať spolu s bratmi a sestrami z rímskokatolíckej cirkvi spoločný **modlitebný týždeň za jednotu kresťanov**. Plánujeme spolu 4 večery v našich kostoloch s témou: *Učte sa robiť dobro, domáhajte sa práva... Iz 1,17*. Srdečne vás pozývame.
- ♦ **Výročný zborový konvent** máme naplánovaný na Predpôstnu nedeľu 11.2.2024.
- ♦ **Evanjelizačné večery Pre Teba** sú naplánované na 12. - 19.3.2024. Budú sa vysielat' z domu kultúry v Liptovskom Mikuláši. Vysielania v našom zbore budú posunuté o jeden deň neskôr.

Dôležité
oznamy

Časopis **Pútnik** vydáva Evanjelický a.v. cirkevný zbor v Obišovciach pre vlastnú potrebu.

Redakcia: Jaroslav Petro, Dušan Kosturko, Beáta Székelyová, Milan Richtarik, Vladimír Hajduk, Lucia Hajduková.

Rubrika jubilanti: Viera Richtariková. **Detský kútik:** Zuzana Alexovičová. **Grafická úprava a tlač:** Marián Straka, Lucia Hajduková.

Kontakt: Obišovce 186, 044 81 Kysak, tel: 0902 277 898, email: putnik@lutheran.sk, www.lutheran.sk, číslo účtu: 4012496590 / 7500

Reformácia cirkvi a reformácia teba

Korene nás, evanjelikov, vedú k jednému odvážnemu mužovi, ktorý sa snažil odstrániť z cirkvi, čo pokladal za ne-správne, nebiblické - k Martinovi Lutherovi. No nejde mi teraz ani tak o jeho osobu ako o otázku: „Potrebujeme dnes ešte reformáciu?“ Alebo už vieme presne ako žiť podľa vzoru Krista a cirkvi, ktorá vznikla po Jeho vzkriesení? Tejto téme sme sa venovali prvý večer zborovej októbrovej víkendovky a v tomto článku si môžete prečítať, o čom sme spoločne uvažovali a diskutovali.

Viete, čo vlastne reformácia znamená? **Reformovať doslova znamená „znovu sformovať“**. Myslí sa tým formovať tak akoby sme boli na začiatku, formovať od základov. Zaoberať sa každým detailom a zamyslieť sa, či do našej „formácie“ patrí alebo nie. Pozrime sa na dva vzory reformácie, ktoré v Biblii nájdeme.

Prvý nachádzame v 2. Knihe Kronickej, kapitolách 22 až 23, kde čítame o **Joziášovi**, judskom kráľovi. Vládal národu, ktorý už bol zvyknutý na okultizmus, veštenie a modlárstvo. Keď sa vďaka rekonštrukcii chrámu objavila kniha zákona, Joziáš pochopil, že **rekonštrukciu potrebujú predovšetkým ľudské srdcia**. Trúchlil nad tým, ako hrozne sklamalí Boha a seba považoval za reprezentanta celého ľudu. Boh sa nad ním zľutoval, ale pripravoval trest pre ďalšie pokolenia. No Joziáš túžil po odpustení pre celý národ, a tak sa rozhodol aj jeho priviesť k pokániu a obráteniu sa späť k Bohu. Na to, aby to malo efekt, reformácia musela byť radikálna. Joziáš tým veľa riskoval, mohol si celý národ znepriatelit' a prísť o trón. **Ale viac mu záležalo na Božej vôli ako na sebe samom.**

Podme sa spolu zamyslieť nad tým, čo potrebujeme zmeniť podľa Božej vôle a buďme konkrétni. Nepremýšľajme len nad našou cirkvou, ale nad našim zborom a ešte konkrétnejšie, nad každým z nás osobne. *Čoho sa bojíme? Prečo sa držíme zvykov len zo zvyku samotného a nereagujeme radšej na aktuálne potreby ľudí? Pomáhame aj nekresťanom, či čerstvým veriacim vstúpiť medzi nás a cítiť prijatie? Sú naše srdcia naozaj zapálené chválou Boha alebo sme radi, že si môžeme žiť svoj stereotyp a ani sa nad ním veľmi nezamýšľať?*

Ak sme ochotní reformovať sa, pozrime sa na to ako vyzerala **prvá kresťanská cirkev** opísaná na týchto miestach Skutkov apoštolov: *Sk 2, 42-47; Sk 4, 32-35; Sk 6, 1-7*. Toto je dôležitý vzor, pretože v tejto cirkvi žili ľudia, ktorí Ježiša stretávali osobne a boli Jeho priateľmi. Verím, že oni dost' dobre vedeli, s akým cieľom Ježiš prišiel na svet a čo majú ďalej zvestovať oni. **O tejto cirkvi čítame správy, ktoré sú pre nás výzvou.** Čítame, že počúvali učenie, lámali chlieb, modlili sa, boli svedkami zázrakov, boli v chráme a spoločenstve každý deň, všetko mali spoločné, stolovali spolu a chválili spolu Pána. Boli takí jednotní akoby mali jedno srdce. Svedčili o Ježišovi svetu. A starali sa o núdzných.

Úžasné! Znie to ako jedna veľká rodina. A viete, čo ma na tom ešte fascinuje? To, že sa tam **nespomína forma**, akou to robili, ale **podstata**. Predpokladám, že forma bola prispôbená tomu, čo im bolo v tej dobe blízke, tak ako Ježiš vždy vedel vhodne prispôsobiť svoju reč tak, aby Mu poslucháči rozumeli. Tak aj my by sme sa asi nemali snažiť napodobniť oblečenie, ktoré vtedy nosili či reč, na akú boli zvyknutí, ale skôr tú jednotu ducha – **jednotu s Bohom, ale aj medzi sebou navzájom**. „*A slávu, ktorú si Ty dal mne, ja som dal im, aby boli jedno, ako my jedno sme.*“ *J 17, 22*. Myslím si, že forma je dôležitá, ale nie je fixná. Veď aj Ježiš kritizoval zákonníkov práve preto, že sa starali o svoju čistotu len zvonku, nie zvnútra.

Tento článok uzavriem tak ako som ukončila svoju tému na víkendovke – výzvou k tomu, aby sme sa zamysleli nad tým, čo potrebujeme zmeniť, aby sme sa viac podobali Kristovi a Jeho cirkvi. Začnime najprv každý z nás od seba. *Aká je moja viera a aké dielo produkuje? Ako prispievam do spoločenstva kresťanov, v ktorom žijem? Aká je moja vôňa pred svetom? A ak máme nápadu ako posunúť náš zbor ďalej, nebojme sa ich navrhnúť a samozrejme aj realizovať.*

Jedinečnosť Spasiteľa

Musím priznať, že už len samotný názov tohto článku je problémový. Mám napísať článok, v ktorom mám vysvetliť jedinečnosť záchranu a spásy človeka, ale povedať v dnešnom svete, že existuje iba jediná cesta alebo iba jediná možnosť a nič iné neprichádza do úvahy, je absolútne netolerantné. Väčšina ľudí by povedala, že to nemôže byť pravda, že oni ničomu takému neveria a že určite sú aj iné cesty a iné riešenia. Svet nie je čierno-biely, a tak aj nejaká záchrana človeka alebo cesta záchranu nemôže byť iba jedna.

A to nehovoríme vôbec o tom, že dnešný človek by sa pri tejto téme hádal aj o tom, že on žiadneho Spasiteľa nepotrebuje, pretože on si poradí a pomôže sám. Že on vôbec nepotrebuje zachrániť. Takže aká jedinečnosť? A aký Spasiteľ?

To, že dnes môže mať každý svoju vlastnú pravdu a svoj vlastný názor na hocičo, tomu vôbec nepomáha. Ale sú určité fakty, ktoré sú nemenné a z nich môžeme vychádzať.

Tým prvým a základným je to, že **raz všetci zomrieme**. Smrť je pre nás niečo nepoznané a naháňa nám strach. Každý človek za normálnych okolností túži žiť a snaží sa smrti vyhnúť. Dokonca to máme všetci zakódované v sebe. Nazývame to pud sebazáchovy. Boli sme stvorení s tým, že túžime žiť. Netúžime zomrieť. Aspoň po tade by mohli všetci súhlasiť.

Od tohto bodu a od tohto momentu nájdeme spoločnú reč iba s kresťanmi. Všetci ostatní budú len neveriacky a nesúhlasne krútiť hlavou nad tým, čo tu píšem. Za našu smrť môže hriech, je to niečo, čo konáme proti vôli a proti pravidlám svojho Stvoriteľa. Za hriech je odplata smrť. Toto je základná pravda, ktorej sme ako kresťania uverili. Problémom je však množstvo hriechov, ktoré denne konáme a aj to, že život máme iba jeden. To znamená, že nedokážeme splatiť svoje dlhy. A tu do tohto nášho momentu vstupuje Boh, ktorý nám ponúka zástupnú smrť. Teda, že **niekto iný zomiera, aby sa naplnil princíp odplaty za ľudský hriech**. Niekto, kto je dokonalý, kto nerobí vlastné hriechy, kto nepotrebuje milosť ani odpustenie, jednoducho berie svoju vinu na seba a zomiera za to, čo som vykonal a ešte aj vykonám ja. V tom je jedinečnosť Krista ako Spasiteľa. **Nikto iný to nemôže urobiť, pretože nikto iný nie je bez viny**.

Hriech nemá iné riešenie - alebo ak chcete zadosťučinenie - iba smrť. Za hnev, ktorý vás pochytil, keď sa pohádáte s manželkou alebo deťmi, je odplatou smrť. Za klamstvo šéfovi v práci smrť. Za hriechnú myšlienku, ktorá vám čo i len na okamžik prebehne hlavou, smrť. Za mierne prekrútenú pravdu smrť.

Toto je krutá pravda o nás a ja neviem o nikom, kto by bol ochotný zomrieť za moje chyby. Neviem o žiadnom inom náboženstve, kde by tento problém vedeli vyriešiť. Môžem sa snažiť o dobré skutky, môžem sa obetovať pre iných, môžem sa od dnešného dňa snažiť o dokonalý život, ale nič to nemení na tom, že nemám dost životov, aby som urovnal to, čo som spáchal doteraz.

Takže jedinečnosť Krista ako môjho Spasiteľa je skutočná a jediná. Keď však toto poviete v dnešnom svete, tak ste jeden netolerantný človek, ktorý tu všetkých ostatných „dobrých“ ľudí odsudzuje a hádže do pekla. Budú sa vás pýtať: „Akým právom niečo také vyhlasujete?“ „Kto ste, že si dovoľíte ostatných čestných ľudí takto odsudzovať?“ Alebo v lepšom prípade sa vás opýtajú: „Prečo by toto či ono mal byť hriech?“ „To, čo robím, je moja vec a ak sa pri tom cítim dobre, tak to nie je nič zlé.“ A majú toľko argumentov a dôkazov na svoju obhajobu, až zistíte, že oni sú vlastne dobrí ľudia a žiadne odpustenie ani žiadneho Spasiteľa nepotrebujú.

Ale toto celé je len jedno veľké klamstvo, ktoré si nahovárame, pretože sa tak či tak raz dostaneme na začiatok tohto článku, alebo lepšie povedané na koniec ľudského života, a tým je smrť. Chceme žiť, túžime po živote, ale aj tak raz musíme umrieť. **A bez Krista s tým nič urobiť nevieme**. Apoštol Peter to celé raz povedal na plné ústa: „*A nieta spasenia v nikom inom, lebo nebolo dané pre ľudí iné meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia.*“ *Sk, 4,12*. Samozrejme, že tým myslel na Pána Ježiša.

Pán Ježiš má monopol na záchranu človeka. Je jediným Spasiteľom. Môže si protimonopolný úrad tvrdiť, čo len chce, toto jednoducho ostane pravdou. A ak vám niekto povie, že ste netolerantný, keď hovoríte o jedinečnosti Pána Ježiša Krista, tak áno, ste netolerantní, ale aj tak je to jediná pravda, ktorá v tomto svete platí.

Ježiš je jediná cesta

JP

Bud'te milosrdní

„*Blahoslavení milosrdní, lebo oni milosrdenstva dôjdu.*“ *Mt 5, 7*

Aby sme pochopili, čo znamená toto blahoslavenstvo, potrebujeme sa pozerieť predovšetkým na Ježiša, ktorý je milosrdný. Iste sa každému z nás páči, keď nám Pán Boh zo svojho milosrdenstva odpúšťa a keď sú k nám ľudia zhovievaví. Teda keď milosrdenstvo zakúsime na sebe a keď vieme, že nás Boh miluje. Ale On miluje i našich nepriateľov a v tom je problém. Lebo je to Boh, ktorý dáva vychádzať svojmu slnku **na dobrých i zlých**. Je to Boh, ktorý poslal svojho Syna, **aby zachránil všetkých**. A po pravde, málo čo tak pohoršovalo Ježišových súčasníkov, ako práve Ježišovo správanie sa k hriešnikom. A aj dnes málo čo tak pohoršuje

kresťanov, ako keď Pán Boh nezasahuje pri „zlých“ ľudoch. Pri takých, o ktorých kresťania usudzujú, že by zasiahnutí mal bez milosti!

Lenže, vlastnosťou Pána Boha je **milosrdenstvo**. Je to spôsob a rozmer Božej lásky, ktorá sa stretáva s ľudskou krehkosťou, slabosťou, hriechnosťou. Ale tiež ľudskou zatvrdnosťou a hlúposťou. Boh vie, že milosrdenstvo je jediný spôsob, ako **premeniť naše srdce**.

Keď sa to stane, potom neskutočným spôsobom dostávame schopnosť naplno vpustiť Božie milosrdenstvo do tohto sveta. Ako omilostení hriešni ľudia. Aby mohol Boh zaplaviť tento svet milosrdenstvom, my máme **dávať ďalej, čo sme sami zakúsili od Boha**. Aby sme si to proste nenechali

Bud'te milosrdní

iba pre seba. Aby sme sa tiež učili **na druhých ľudí poze-
rat' Ježišovým pohľadom**. Súcitným, plným pochopenia a
priatelia. A to je veľká úloha, pretože v nás samých to nie je.
Nehľadiac na to, že je tu Boží nepriateľ, ktorý nás vždycky
dokáže upozorniť nie na kladné, ale záporné vlastností tých,
ktorých máme okolo seba. A ten druhý človek sa môže roz-
krájať, keď stačí jediná hlúposť, ktorú urobí a hneď nám to
zaslepí pohľad na neho. A aj keď ústami hovoríme, že je to
inak celkom dobrá a schopná osoba, ale... !!! Lenže Boh
nemá žiadne „ale“! Boh má pre každého človeku iba „áno“.
A veľmi záleží na tom, či človek toto áno dokáže prijať.

Apoštol Pavol nazýva Boha „**Otcom všetkého milosr-
denstva**“. To znamená, že Otec chce, aby sa toto milosrden-
stvo rodilo v srdci každého z nás, Jeho detí.

Už v starej zmluve máme niekoľko dôležitých zmienok o
Božom milosrdenstve. Jedno nájdeme v 2. Mojžišovej 34.
kapitole, keď veľký Boží muž, Mojžiš, zostal v šoku nad
tým, ako mu Boh odkryl tajomstvo svojej existencie
a zvolal: „**Hospodin, Hospodin! Boh milosrdný a ľútostivý,
zhovievavý a hojný v milosti a vernosti, zachovávajúcí pria-
zeň tisícim, odpúšťajúci vinu, priestupok a hriech.**“ (v. 6-
7) Pokojne to môžeme nazvať evanjeliom starej zmluvy.

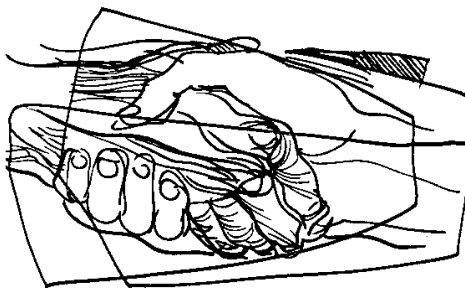
Máme tam však aj iné svedectvá o Božom milosrden-
stve. Napríklad, keď povolal proroka Jonáša, aby Ninivčanom
oznámil nutnosť pokánia a Jonáš to neprijal a radšej
pred Bohom ušiel na druhý koniec vtedaj-
šej známej zeme. Ale keď si ho Pán Boh
pomocou veľryby pritiahol späť a Jonáš
zvestoval výzvu k obráteniu a Ninivčania
robili pokánie, bol našťvaný. Pretože Pán
Boh ich nepotrestal. A dokonca Mu to Jo-
náš aj vytmavil: „*Ja som si to myslel! Že Ty
si milosrdný a že Ty im to odpustiš!*“ **Bol
naševaný, že Pán Boh jedná ináč.** Koľ-
ko kresťanov je našťvaných na to, že Pán
Boh málo súdi, málo trestá, neurobí poria-
dok, nestína hlavy?! Keby aspoň nechal
pozatvárať tých nespratníkov. Nie! On ich nechá behať po
slobode. Je ťažko s takýmto Bohom. Do toho momentu,
kým neprijmeme Jeho Duchu, Jeho spôsob. A potom pocho-
píme, že je to nesmierne dôležité, že Boh necháva ľudí behať
na slobode a robiť to, čo robia. Že tak necháva behať
naše deti. My sa na nich pozeráme a je nám ich ľúto. Milos-
tivo túžime, aby nastala pri nich zmena a tým nás Boh učí
dávať aj iným ľuďom nádej. Každému! A znova a znova
odpúšťať. **Nad nikým Boh nezlámal palicu a preto nemá
právo ju lámať ani my!**

Pozrime sa, aký je Ježiš milosrdný a ako sa to milosrden-
stvo prejavuje skrze Neho na známom podobenstve *o milo-
srdnom Samaritánovi* (Lukáš 10,25-37). Príležitosť k tomu,
aby Ježiš vyslovil toto podobenstvo mu dal jeden zákonník,
ktorý Ho skúšal. Neskúšajme Pána Boha! Budeme sa hanbiť
rovnako ako zákonník. Zákonníkova otázka nebola až taká
zlá, ale vzhľadom k tomu, že ten úmysel bol zlý, je úplne
jedno, čo hovoril. Ale Pán Ježiš to použil. Ten zákonník sa
Ho opýtal: „*Majstre, čo mám robiť, aby som mal podiel na
večnom živote.*“ A bol to zákonník, teda dobre poznal Moj-
žišov zákon! Ježiš mu odpovedal protiotázkou: „*Čo je napí-
sané v zákone? Čo tam čítaš?*“ On Mu povedal: „*Milovať
budeš Pána, svojho Boha... a svojho blížneho...*“ A Ježiš
mu na to: „*Správne si odpovedal! To rob a budeš žiť.*“

Myslím si, že v tej chvíli si ten inteligentný človek pripa-
dal celkom trápne. Evanjelista píše, že zákonník sa chcel

ospravedlniť – najskôr z toho, že sa tak hlúpo pýtal – a preto
dal druhú otázku: „*A kto je môj blížny?*“ To je téma, ktorú
vtedy farizeji a zákonníci riešili, pretože pre nich boli blížni
tí z najbližšej rodiny. K nim sa mali chovať príjemne a tých
mali milovať. Ostatných už pustili k vode. Jeho otázka
umožnila Ježišovi vysloviť podobenstvo, ktoré je nesmierne
silné, pretože v ňom Ježiš hovorí o sebe. Hovorí o človeku,
ktorý zostupoval z Jeruzalema do Jericha a bol prepadnutý
banditami. Tí ho okradli, olúpili, nechali tam polomŕtveho.
A tu prichádza spustenie, keď okolo neho prechádzal levita
i kňaz a tí sa mu vyhli. Až nakoniec prechádzal Samaritán a
ten sa ho ujal. Očistil mu rany, dal na svojho somára, doviez-
zol ho do hostinca, zaplatil za neho a povedal hostinskému:
„*Keď sa budem vracat', tak ti to vrátim.*“ **Tu hovorí Pán
Ježiš o sebe, pretože On je na ceste do Jeruzalema.** Zatiaľ
čo všetci odtiaľ odchádzajú do Jericha, mesta, ktoré bolo
stelesnením zábavy a hriechu, Ježiš vystupoval z tohto hrie-
chu, do ktorého zostúpil kvôli nám, aby v Jeruzaleme za nás
položil život. Ježiša hanlivo nazývali aj Samaritánom, aby
Ho ponižovali a poukázali na to, že nie je pravoverný. On to
pokojne použil v tomto podobenstve. **Pretože On skutočne
zostúpil do našej biedy a ujal sa nás, nás, okradnutých.**

Lupiči tu predstavujú na prvom mieste satanský vplyv. Ježiš
na adresu satana hovoril, že je to vrah, klamár, zlodej. Okra-
dol každého z nás a celú ľudskú prirodzenosť. A Pán Ježiš
prišiel, aby sa nás ujal. Nikto z
ľudí nás nemohol zachrániť. Pre-
to obraz obchádzajúceho kňaza
a levitu. Akoby nemali na to po-
môcť. Je iba jediný záchranca a
tým je Ježiš. On sa postaral o nás
a zveril nás do útulku, hostinca.
To môže byť poukazanie na spo-
ločenstvo tých, ktorí už zakúsili
Jeho lásku – spoločenstvo kresťanov.
A sľúbil, že to odplatí, keď
sa vráti. A On sa vráti, príde.

Toto je veľké podobenstvo o milosrdenstve, ktoré končí
prekvapivým záverom, keď sa Ježiš pýta toho zákonníka:
„*Kto z tých troch bol blížny...?*“ Zákonník akoby chcel na-
praviť svoju reputáciu, takže Mu hneď odpovedal: „*Ten,
ktorý mu preukázal milosrdenstvo.*“ A Ježiš mu povedal:
„*Chod' a jednaj taktiež takto.*“ Teda Ježiš mu neodpovedal
na tú prvú otázku, kto je môj blížny, ale **kto jedná ako blíž-
ny.** A ako blížny jedná Boh. Boh je ten najbližší blížny
každého človeka. Nikto nám nie je bližší než Boh. A Boh sa
k nám takto správa, ako k najbližšiemu človeku. So všetkou
láskou, pozornosťou, opaterou a starostlivosťou, ktorej sa
nevyrovná ani tá najlepšia mama. On je náš blížny. Až keď
zakúsime Jeho opateru, tak nám môže povedať: „*Chod' a
rob podobne!*“

Otázkou teda nie je, kto je môj blížny, otázkou je, ako
mám jednať. Mám jednať ako jednal Ježiš!

Naším najmilosrdnejším počínaním zostáva s láskou
privádzať blížnych k Pánovi Ježišovi, aby pri ňom prežili
skutočné milosrdenstvo.

*Pane, prosíme, aby si nám dával svojho Ducha. Aby si
nás učil pochopiť šírku, hĺbku i krásu Tvojho milosrdenstva,
Tvojho srdca, Tvojej lásky, Tvojho prijatia. Aby sme nesúdili
jeden druhého, ale aby sme z moci Ducha šíрили Tvoje krá-
ľovstvo práve skrze to milosrdenstvo, ktoré sme zažili od
Teba. Amen.*

Ján Matis

Vianoce v Barcelone

V súvislosti s našim vianočným číslom Pútnika sme vyzvali Paľa a Janku Hajdukovcov, aby si spomenuli na svoje výnimočné Vianoce, ktoré strávili v Barcelone pred viac ako 20-timi rokmi. Výzvu prijali a dobre sa s ňou popasovali, pretože sme sa dozvedeli množstvo zaujímavostí, o ktoré by sme sa s vami radi podelili.

Ako dlho ste boli v Barcelone?

V Barcelone sme boli od februára 2001 do januára 2002, počas nášho doktorandského štúdia. V podstate ja som sa pôvodne hlásila na päťročné doktorandské štúdium, ale keďže sme v tom čase ešte neboli v Európskej únii, bolo ťažké zohnať štipendium na takéto dlhé obdobie. A tak sme boli veľmi radi, že sme napokon mali možnosť ísť do Barcelony aspoň na jeden rok.

To znamená, že ste tam strávili aj Vianoce. Vyzerali podobne ako u nás?

Pamätám si, že vianočná výzdoba bola veľkolepejšia, ako sme boli v tom čase zvyknutí na Slovensku. Všade bolo veľa svetielok, vysoké vianočné stromčeky, prepracované Betlehemy s množstvom postavíčiek a na každom rohu nezabudnuteľný *Caga Tio* - drevené poleno s nožičkami, namaľovaným smajlíkom a červenou čapicou. Vtipní boli tiež Mikulášovia lezúci cez balkón, či iné ozdoby.

Viete nám povedať viac o spomínanej postavičke Caga Tio?

Deti sa o tohto Tia (čo v preklade znamená ujo/strýčko) starajú od 8. decembra - dňa Neпоškvrneného počatia Panny Márie - až do 24. decembra. Zabalí ho do deky, aby mu nebola zima, a každý večer mu dávajú jesť sladký turrón, aby im potom „vykakal“ čo najviac sladkostí. Na Štedrý večer ho bijú palicou a popritom mu spievajú špeciálnu pesničku v katalánčine: „*Caga Tió avellanes i torró, si no vols cagar, et donanem un cop de pal.*“ To v preklade znamená: „Kakaj strýčko lieskovce a nugát, ak sa nevykakáš, dostaneš s palicou.“

Snažili ste sa urobiť si pravé slovenské Vianoce, na ktoré ste boli zvyknutí?

Áno, snažili, no napríklad, čo sa týka stromčeka, boli pomerne drahé, a tak sme si pre atmosféru kúpili len jednu väčšiu vetvičku, ktorú sme potom priviazali na stoličku a ozdobili papierovými ozdobami, ktoré sme spolu s našou dcérou Luckou vyrobili. Tiež si pamätám, že sme mali problém zohnať suroviny na naše tradičné vianočné jedlá. Najväčší problém bol zohnať kyslú kapustu. Keď sme sa pýtali, kde by sme ju vedeli kúpiť, mnohí len nechápali, načo niekto chce skysnutú, teda pokazenú, kapustu. Napokon nám ale niekto poradil, aby sme skúsili zájsť do nemeckého obchodníka a tam sa nám podarilo kúpiť sušené huby aj kyslú kapustu. Bobal'ky či opekance sme nezohnali. Ani mak. Už si nepamätám, či sme ich niečím nahradili, alebo sme ich jednoducho vynechali -

možno sme si urobili niečo ako šúlance s orechmi. Viem ale, že sme mali lososa, ktorého sme kúpili na veľkom rybacom trhu, kde ponúkali rôzne morské plody, homáre, kraby, krevety, chobotnice a iné príšerky. Bolo to prvýkrát, čo som jedla lososa a pamätám si, že mi tak veľmi chutil, že po návrate na Slovensko som niekoľko rokov nechcela na Vianoce inú rybu (aj keď ten losos kúpený na Slovensku sa tomu z Barcelony nikdy nevyrovnal).

Akú ste mali skúsenosť so španielskou pohostinnosťou? Spomeniete si na niektoré ich špeciality?

Po službách Božích, ktoré boli v Barcelone až 25. decembra, sme mali aj sviatočný obed so všetkými ľuďmi zo spoločenstva, ale už si nepamätám, čo sme jedli. Bola to ale pravdepodobne ich typická vianočná polievka *Escudella de Navidad* z viacerých druhov mäsa s veľkými cestovinami, guľčkami z mletého mäsa a klobásou, o ktorej som sa teraz dočítala na internete. Spomínam si aj na

ich typické vianočné sladkosti, takzvané *Turrone*s, ktoré chutia podobne ako turecký med. Ďalšie typické jedlá pre toto obdobie boli veľké údené prasacie stehná (tzv. *Jamón Ibérico*, *Jamón Serrano*) a špeciálne klobásy (*Chorizo*, *Salchichón*, *Lomo*, *Fuet*). Na jednej z návštev sme jedli *paella* s obrými krevetami, tzv. langustami. Na sviatok svätého Štefana nás potom pozvala na návštevu a obed rodina jedného katalánskeho umeleckého sochára *Joana Cotsa*. Jedli sme ich typické jedlo - cestoviny *cannelloni* plnené mletým mäsom zapečené so syrom. O pár dní na to sme boli na návšteve u ďalšej rodiny *Daniela Garcíu* a *Abílie Gómez*, s ktorými udržiavame kontakt doteraz. Všetci boli veľmi milí a pohostinní. Boli to veľmi príjemne strávené vianočné sviatky.

Kto nosí darčeky v Barcelone? Ježiško alebo Santa Claus?

Možno to bude prekvapujúce, ale ani jeden z nich. Zaujímavé bolo pre nás zistenie, že darčeky pod stromček si dávajú až vo sviatok Troch Kráľov. Večer 5. januára prídu traja kráľi do prístavu a cez mesto ide slávnostný sprievod, kde ľudia oblečení za kráľov hádzu deťom sladkosti. Ráno 6. januára deti bežia k vianočnému stromčeku pre darčeky, ktoré im tam nechal ich obľúbený kráľ. Táto tradícia má z môjho pohľadu jednu výhodu a to, že deti píše listy niektorému z troch kráľov (čo by mňa osobne menej vyrušovalo) a nie Ježiškovi, ako je to u nás. Tiež musia byť celý rok dobré, ale darčeky očakávajú od troch kráľov a nie od Ježiška. Napokon, považujem to aj za viac biblické, keďže oslavujeme narodenie Pána Ježiša a dary narodenému Ježišovi priniesli práve traja kráľi.

No Silvestra oslavujú rovnako ako u nás, alebo sa mýlim?

Na Silvestra sme zasa boli prekvapení, že keď sme sa po polnoci vybrali do mesta, neboli tam takmer žiadni

Vianoce v Barcelone

Ľudia ani ohňostroje, ako je tomu u nás. Neskôr sme sa dozvedeli, že Silvestra oslavujú doma v kruhu rodiny, či priateľov. O polnoci je vraj každý pred televízorom, kde každý španielsky kanál vysiela ako veľké hodiny na hlavnom námestí v Madride odbíjajú dvanásť hodín. Pri každom údere hodín má každý zjesť jednu guličku hrozna, aby vraj bol po celý nasledujúci rok zdravý, šťastný a úspešný. Každá gulička symbolizuje jeden mesiac v roku.

Ako ste sa cítili v spoločenstve, ktoré ste navštevovali?

Španielsko je prevažne katolícka krajina a aj v Barcelone bola väčšina kostolov katolíckych. Na internete som však našla aj niekoľko evanjelických zhromaždení. Jedno z nich bolo v štvrti, v ktorej sme bývali, a tak sme sa tam jednu marcovú nedeľu vybrali. Nestretávali sa v kostole, ale vo veľkej zborovej miestnosti. Nemali tam vysvätených farárov v kňazskom rúchu, ale kázeň si vždy pri-

pravil jeden z troch/štyroch vyštudovaných kazateľov. Viac nám to pripomínalo slovenskú cirkev bratskú. Hneď prvú nedeľu si nás všimli, privítali nás, prihovorili sa nám a hoci sme zo začiatku veľa nerozumeli, cítili sme sa tam veľmi príjemne a chodili sme tam takmer každú nedeľu. Lucka chodila na besiedku, kde sa tým najmenším venovali mládežníci - rozprávali sa o Bohu, kreslili si a spievali detské kresťanské pesničky. Lucke sa tam veľmi páčilo. A my sme ostatnými v sprievode klavíra, gitary i saxofónu spievali po španielsky aj po katalánsky na slávu Bohu. Každú nedeľu sme mali Večeru Pánovu, kde sme lámali bochník chleba a pili červené víno z malých plechových kalíškov. Dnes už niečo podobné máme aj v našom cirkevnom zbore, ale v tom čase to pre nás bolo niečo nové, oslovujúce, výnimočné - bol to skrátka veľmi požehnaný rok pre nás aj v duchovnej oblasti.

Za rozhovor ďakuje Vladimír Hajduk

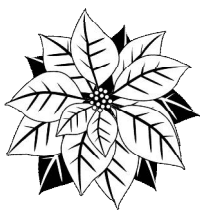

Drahí jubilanti!

Srdečne blahoželáme a žehnáme v mene Pánovom!

55

Miloslav Macko, Trebejov 58

70

František Bašista, Kysak 68
Jozef Ilenin, Lemešany 364
Viera Martonová, Kysak 155

75

Jozef Brincko, Drienovská Nová Ves 158
Ján Kostelník, Kysak 26

Olga Kožariščaková, Drienovská Nová Ves
Emília Šimočková, Drienovská Nová Ves 68

80

Rastislav Eštvánik, Kysak 22

1. 1. - 31. 3. 2024

Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne nám o tom dajte vedieť na fare. Je to zrejme preto, že nemáme váš evidenčný list.

Ja som to, nebojte sa

Iste ste postrehli, že tento text nijako nesúvisí s Vianocami. Je z *J 6,20*, kedy Pán Ježiš chodil po mori.

Prišlo mi to na um, a tak sa chcem s vami podeliť o myšlienku k Vianociam 2023. **Učeníci sa naľakali Pána Ježiša** vtedy, keď sa plavili po mori na druhú stranu do Kafarnaumu. Fúkal silný vietor a more sa búri- lo. A práve preto mi prišla na um myšlienka.

Predstavte si to, more sa búri, učeníci sa naľakali Pána, keď sa približoval k lodi. Naľakaným učeníkom Pán Ježiš hovorí, aby sa nebáli, veď je to On. To isté platí aj pre nás. Najmä pre tých, ktorí nevedia, že je to On. Nevedia, že je to Pán Ježiš Kristus, Ten, ktorý mal prísť, Ten narodený v maštali. **Veď keď niekomu povieť, že Spasiteľ sveta sa narodil v maštali, preľakne sa.** Kto to je? Aký je to Spasiteľ sveta, keď sa narodil v maštali? Zavinutý do plienok a uložený v jaslách. Lebo v nocľahárni, či útulku pre nich nebolo miesto (útulok - hlavná miestnosť v dome). Kto by sa nepreľakol? Sú tu kresťania a tí chvália svojho Pána, ktorý sa narodil v maštali. Potom chodí po mori a Jeho učeníci sa naľakajú.

Keď sa pozeráme na niektorých mladých ľudí, vidíme, že sú ako naľakaní. Mnohí dospelí sú ako naľakaní. Najmä, keď sa spoznajú v niektorej z kázní alebo im príde na um to, čo žili ich rodičia či starí rodičia. V oddanej pobožnosti. Preľaknutý je dnes celý svet, lebo ego a pohodlie, závisť spolu s nenávisťou sa množia vôkol ako huby po daždi. **Preľaknutý, lebo priznať si hriechy nie je pre človeka vôbec jednoduché.** Ale narodený v maštali je práve ten Pán Ježiš Kristus, ktorý prišiel na svet, aby spasil hriešnikov. „*Ježiš Kristus prišiel na svet, aby spasil hriešnikov. Medzi nimi som ja prvý;*“ píše apoštol Pavol v *1 Tim 1,15* a ako dodáva, medzi nimi som ja prvý.

Učeníci, napriek tomu, že sa naľakali, že sa more búriло pre silný vietor, pristáli pri brehu, ku ktorému sa plavili. **Lebo Pán sa im jasne ukázal, že je to On.**

Nech sa more akokoľvek búri, narodený Kristus sa nám dáva spoznať v Písme. On je ten, ktorý sa narodil na tento svet, žil tu a zomrel na kríži pre moje hriechy a hriechy sveta. **Niet sa čoho ani koho ľakať.** Naopak, môžeme smelo a s istotou pristupovať k Nemu so svojimi hriechmi, trápeniami a On nás vyslobodí.

Anjel takto upokojuje Jozefa, keď Máriu nechcel vystaviť hanbe a chcel ju tajne prepustiť. Možno sa tiež tak trochu naľakal. Anjel hovorí: „*Porodí syna a dáš Mu meno Ježiš; lebo On vyslobodí svoj ľud z ich hriechov.*“ *Mt 1,21* Nemusíte sa ľakať. Tiež môžete povedať smelo, koho stretnete, aby sa neľakal.

Prajem Vám v mene predsedníctva nášho cirkevného zboru požehnané Vianoce.

Ján Brozman, zborový dozorca

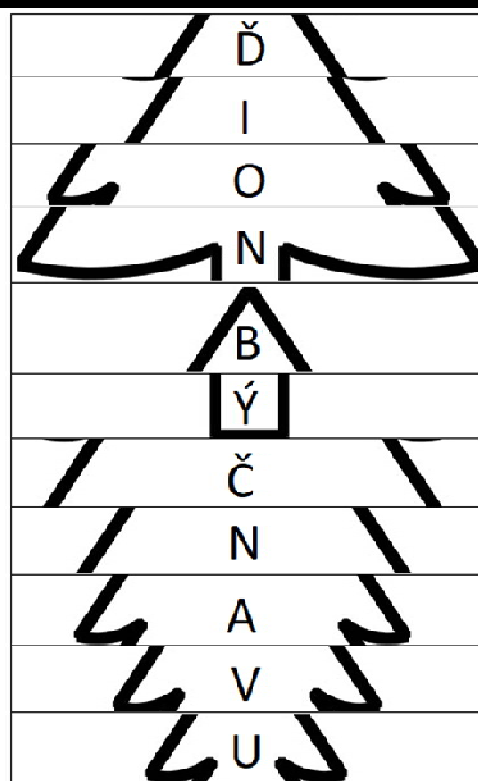
Detský kútik

Milé vianočné deti :)

Cez Vianoce je všetko vianočné. Všade počuť vianočné piesne, svieti vianočná výzdoba, pečú sa vianočné koláče, varia sa vianočné jedlá, zdobí sa vianočný stromček... až sme z toho všetci vianoční :) Veľa ľudí je v tomto období milších, štedrejších, ochotnejších pomáhať. Predstavme si, aké by bolo úžasné, keby to tak nebolo iba na Vianoce!

Skúsme byť vianoční celý rok. Pán Ježiš bol vianočný celý rok, určite nie len preto, že sa na Vianoce narodil. :) Miloval ľudí. Aj my máme na to rôzne príležitosti – môžeme byť milí k spolužiakovi, s ktorým sa ostatní nechcú rozprávať. Môžeme sami od seba pomôcť mamke s umývaním riadu alebo upratovaním. Alebo sa len tak usmiať na niekoho cudzieho. Zodvihnúť zo zeme smeti a hodiť ich do koša. Všetko sú to veci, ktoré môžeme robiť celý rok. Tak to skúsme. Skúsme byť vianoční celý rok. :)

A čo treba urobiť s obrázkom napravo? Rozstrihnúť na pruhy a usporiadať tak, aby sa na obrázku objavil vianočný stromček. Takto uvidíš zároveň aj tajničku. Ak si trúfate, urobte túto úlohu v hlave, bez strihania. :)

Trochu iný rozpis bohoslužieb

Bratia a sestry, asi ste si už všimli, že rozpis bohoslužieb je trochu iný, ako sme boli zvyknutí. Tá najväčšia zmena je v tom, že väčšinu nediel budeme mať bohoslužby len dvakrát, a to o **9:30 vždy v Obišovciach a o 11:00**, kde sa budú bohoslužby striedať na troch našich filiách. Bolo to rozhodnutie, ktoré sme urobili na zasadnutí zborového presbyterstva, ale hlavný dôvod tejto zmeny som vlastne ja. Posledné mesiace mám problém s hlasom do takej miery, že nevládam zaspievať celú liturgiu. Na prvých bohoslužbách som nerozospievaný, na druhých to ide so spevom mizerne a na tretích už spievať nevládzem. Priznám sa, že som neprotestoval, keď sa na presbyterstve začalo riešiť to, aby sme mali v zbere služby Božie v nedeľu iba dvakrát.

Nerobíme zatiaľ zmenu štatútu cirkevného zboru. Zhodli sme sa na tom, že to bude zatiaľ na skúšku. Hlavne sa veľa diskutovalo o tom, či by jedny bohoslužby nemohli byť ráno o 8:00. Niektorým by viac vyhovoval čas skoro ráno, pretože potom si už môžu pokojne chystať obed. Iným zase sedelo to, že do kostola nemusia vstávať príliš skoro. Takže zatiaľ to vyskúšame tak, že bohoslužby budú o 9:30 a o 11:00. Dohodli sme sa, že po nejakom čase sa k tomu znovu vrátíme a prehodnotíme, či to bolo dobré riešenie.

Ďalšou zmenou je to, že sa budeme snažiť, aby sme **raz za mesiac mali aj iné bohoslužby ako liturgické**. Doba sa mení a aj ľudia sa menia. Aj v našom zbere sa ozývajú hlasy, hlavne z kruhu mladších bratov a sestier, že im liturgia nie je až tak blízka a priznávajú aj to, že jej veľmi nerozumejú. Radi by uvítali častejšie aj nejakú inú alternatívu, kde by sa menej liturgovalo a spievali by sa aj novšie piesne.

Uvedomujem si, že nie je riešením buchnúť po stole a povedať, že máme bohoslužby také ako máme a ak sa vám nepáči, tak sedzte doma. Všetci sa učíme v láske prijímať jeden druhého a prijímať aj to, čo nám nie je veľmi srdcu blízke. Od malých detí chceme, aby boli na bohoslužbách, aj keď tam väčšine z toho, čo sa deje, nerozumejú. Keď sú väčšie, chceme aby spievali piesne v kostole, ktoré sa im veľmi nepáčia, lebo to nie je štýl hudby, ktorú počúvajú. Učíme ich od malička, že sa musia naučiť tolerovať aj to, čo im nie je blízke. Preto si myslím, že aj tí, ktorým je liturgia blízka, dokážu s láskou tolerovať raz za mesiac aj inú podobu bohoslužieb.

Keď každý v láske upustíme trochu z toho svojho, mali by sme nájsť **spoločnú cestu a spoločnú reč**. Musím povedať, že som veľmi rád, že náš zbor a teda vy, bratia a sestry, ste už ukázali veľké srdce a viete prijať aj službu mladých aj službu detí či rodiniek. Lebo iba vtedy, keď sme všetci spolu v spoločenstve, to má zmysel. Od detí až po tých najstarších sa máme stretať v jednom spoločenstve a na jedných bohoslužbách. Myslím si, že úspech bude v tom, keď budeme vedieť prijať službu iného človeka a občas aj inú formu prístupu k Pánu Bohu.

Raz za mesiac sa budeme snažiť robiť jedny bohoslužby bez spievanej liturgie s novšími piesňami. Chcem zdôrazniť, že tá myšlienka nie je niečo, čo sme vymysleli tu, v Obišovciach. Je už niekoľko zborov na Slovensku, ktoré skúšajú na pravidelnej báze ponúkať napríklad rodinné bohoslužby. Či už je to v Prešove alebo v Bratislave na Legionárskej.

Preto sme rozhodli na zborovom presbyterstve, že raz za mesiac budú v Obišovciach **alternatívne bohoslužby o 9:30** s tým, že po nich bude vždy možnosť ostať na nejaké malé pohostenie, koláčik, kávu, alebo čaj. V tú nedeľu budú bohoslužby **na filii vždy o 8:00 ráno**.

Možno ešte k tomu názvu, napokon sme sa dohodli, že ich nazveme „**spoločné bohoslužby**“ a uvidíme ako sa to ujme. Ak by sme ich nazvali rodinné bohoslužby, potom to evokuje, že tie liturgické nie sú pre rodiny alebo že tie rodinné nie sú pre rozvedených, slobodných alebo vdovy a vdovcov. A ak by sa volali neliturgické, tak to tiež nie je celkom presné. Pretože oni majú zväčša svoj presný poriadok. Tiež začínajú privítaním, piesňami, potom je modlitba a čítajú sa biblické texty, a potom to má tiež svoj daný poriadok. Akonáhle to má svoj poriadok, je z toho nejaká liturgia. Takže aj tie neliturgické sú vlastne liturgické.

Prijmite, prosím, bratia a sestry, tieto zmeny s pochopením a láskou. Ak to prinesie svedectvo o Pánovi Ježišovi zopár iným ľuďom, ktorí by možno na tradičné bohoslužby neprišli, tak to má zmysel. A ak z toho nebude požehnanie, tak verím, že budeme mať tú odvahu povedať si, že je čas to ukončiť. *Pán Ježiš povedal, že strom poznat' po ovoci, takže skúsime spolu niečo nové zasadiť, popolievať, orezať a budeme sledovať, či to prinesie ovocie.*

Nakoniec ešte jedna dôležitá vec. Tieto bohoslužby nemajú rozdeliť zbor. Tá hrozba tu je a ja si ju uvedomujem. Hovorí už o tom aj farári, ktorí takúto ponuku v zbere majú. Niektorí si povedali, že budú chodiť iba na spoločné bohoslužby, to v podstate pre nich znamená, že chodia do spoločenstva iba raz za mesiac. To je trochu problém, pretože Pán Boh oddelil pre seba každý siedmy deň, nie každý dvadsiaty ôsmy. Ja si túto hrozbu už uvedomujem dlhší čas aj v našom zbere. Na filiách si už niektorí zvykli, že do kostola sa chodí len vtedy, keď majú bohoslužby iba vo svojej dedine. Trochu sme zabudli na to, že nedeľa je skutočne každých 7 dní, nie každých 14 či 28.

S tým súvisí jedna moja prosba na vás. Občas si všimam, ako prichádzajú autá do Obišovíc na bohoslužby. Veľakrát v tom aute sedí jeden, alebo dvaja ľudia. Som si istý, že to auto aj ten šofér by nemali problém priniesť ešte ďalších troch. Treba k tomu len máličko, zdvihnúť v sobotu večer telefón a opýtať sa, či by sa nenašlo jedno miesto v aute aj pre vás. Skúste si predstaviť, ako sa vás Pán Ježiš bude pýtať, čo ste robili každú nedeľu, že ste si na neho nenašli čas? A vy vtedy odpoviete: „Nemal som auto, nemal som sa ako dostať a bolo mi trápne stále volať, či by ma niekto nezobral.“ Myslím, že máme v zbere dost' ochotných ľudí, ktorí vás radi zvezú, aby ste mohli prežiť spoločenstvo v zhromaždení.

Rozpis služieb Božích				
Dátum	Príležitosť	Čas	Miesto	Poznámka
23.12.2023	Večera Pánova	18:00	Obišovce	
24.12.2023	4. adventná	9:30	Obišovce	Detské bohoslužby
24.12.2023	Štedrý večer	17:00	Obišovce	
25.12.2023	1. slávnosť vianočná	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
26.12.2023	2. slávnosť vianočná Pamiatka mučeníka Štefana	8:00	Trebejov	
		9:30	Kysak	
31.12.2023	Nedeľa po Vianociach	8:00	Trebejov	1Sam 2, 18 – 20. 26; Kol 3, 12 - 17
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
	Silvester	20:00	Obišovce – zborovka	
1.1.2024	Nový rok	9:30	Obišovce	
6.1.2024	Zjavenie Krista Pána mudrcom	9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
7.1.2024	1. po Zjavení	8:00	Suchá Dolina	Iz 43, 1 – 7; Sk 8, 14 – 17
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	+ filiálny konvent
14.1.2024	2. po Zjavení	8:00	Drienovská Nová Ves	+ filiálny konvent
		9:30	Obišovce	Spoločné bohoslužby
21.1.2024	3. po Zjavení	9:30	Obišovce	Neh 8, 1 – 10; 1Kor 12, 12 – 31a;
		11:00	Kysak	+ filiálny konvent
22.1.2024	Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov	17:00	Obišovce ECAV	Učte sa robiť dobro, domáhajte sa práva... Iz 1,17
23.1.2024		17:00	Kysak RKC	
24.1.2024		17:00	Kysak ECAV	
25.1.2024		17:00	Obišovce RKC	
28.1.2024	Nedeľa Deviatnik	9:30	Obišovce	1M 45,3–11.15; 1Kor 15, 35–38.42-50
		11:00	Trebejov	
2.2.2024	Predstavenie Krista Pána	18:00	Obišovce	
4.2.2024	Nedeľa po Deviatniku	8:00	Suchá Dolina	Iz 55, 10 – 13; 1Kor 15, 51 - 58
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
11.2.2024	Predpôstna	7:30	Obišovce	Raňajky pre presbyterov
		9:30	Obišovce	Výročný zborový konvent
18.2.2024	1. pôstna	9:30	Obišovce	5M 26, 1 – 11; R 10, 8b – 13
		11:00	Kysak	
25.2.2024	2. pôstna	8:00	Trebejov	1M 15, 1 – 12.17 – 18; Fil 3, 17 - 4, 1
		9:30	Obišovce	Spoločné bohoslužby
3.3.2024	3. pôstna	8:00	Suchá Dolina	+VP
		9:30	Obišovce	Iz 55, 1 – 9; 1Kor 10, 1 - 13
		11:00	Drienovská Nová Ves	
10.3.2024	4. pôstna	9:30	Obišovce	Joz 5, 1 – 12; 2Kor 5, 16 - 21
		11:00	Kysak	+ VP
12.-19.3.	Evanjelizácia		Liptovský Mikuláš	V našom zbere budeme sledovať
17.3.2024	5. pôstna (Smrtná)	9:30	Obišovce	Pašie
		11:00	Trebejov	Pašie + VP
24.3.2024	6. pôstna (Kvetná)	8:00	Drienovská Nová Ves	Pašie + VP
		9:30	Obišovce	Pašie +VP